

Sygn. akt IV U 312/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Katarzyna Bakalarczyk-Kielak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 września 2016 roku we W.

sprawy z odwołania ubezpieczonej M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 02 kwietnia 2015 roku, Nr (...) -SER-1-O.- (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 02 kwietnia 2015 roku, Nr (...) -SER-1-O.- (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej M. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 01 października 2012 roku w wysokości 5 % w kwocie 3.900,00 złotych;

II. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. z Kancelarii Adwokackiej we W. kwotę 73,80 złotych (w tym 23 % podatku VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonej z urzędu;

III. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02 kwietnia 2015 r. znak (...) -SER-1-O.- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 3 pkt 6 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322) odmówił ubezpieczonej M. B. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 01 października 2012 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 3 Ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawiera stwierdzenia bezpodstawne. Nadto za wypadek przy pracy może zostać uznane tylko takie zdarzenie, które spełnia jednocześnie wszystkie warunki definicji wypadku. Kolejno organ rentowy wskazał, że z przedłożonej dokumentacji wypadkowej oraz uzyskanej dokumentacji medycznej wynika, że do zdarzenia z dnia 01 października 2012 r. doszło wyłącznie wskutek napadu padaczki, tj. wewnętrznej właściwości organizmu ubezpieczonej.

Zatem, w protokole nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dnia 01 marca 2013 r. bezpodstawnie stwierdzono, że wypadek z dnia 01 października 2012 r. spełnia przesłanki uznania za wypadek przy pracy – a to z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej. Wobec tego, organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do jednorazowego odszkodowania.

Ubezpieczona M. B. w dniu 04 maja 2015 r. (data prezentaty biura podawczego, k. 2) wniosła odwołanie od w/w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., wnosząc o zmianę decyzji, poprzez uznanie zdarzenia z dnia 01 października 2012 r. za wypadek przy pracy i zasądzenie na jej rzecz jednorazowego odszkodowania (k. 2 i 2v).

W treści uzasadnienia ubezpieczona wskazała, że doznała poważnego uszczerbku na zdrowiu, w wyniku wypadku podczas wykonywania zadań powierzonych przez pracodawcę, które realizowała jako osoba zatrudniona z orzeczeniem o niepełnosprawności wynikającym z choroby zidentyfikowanej jako epilepsja i z dopuszczeniem do wykonywania tego rodzaju pracy przez lekarza medycyny pracy bez żadnych ograniczeń i zastrzeżeń.

Ubezpieczona podkreśliła, że w dniu wypadku nastąpił wyjątkowo niekorzystny zbieg okoliczności w postaci czynników zewnętrznych, tj. hałasu maszyn pracujących, migotających i jaskrawych świateł na hali oraz drgań spowodowanych pracą wielu maszyn. Ubezpieczona podniosła, że w/w czynniki spowodowały, że straciła przytomność i upadła na twarz, nie mając przy tym typowych objawów ataków epilepsji.

Następnie ubezpieczona wskazała, że w wyniku upadku doznała bardzo poważnych urazów głowy z rozcięciami skóry twarzy oraz wybiciem zębów przednich wraz z rozcięciem wargi górnej. Nadto podała, że w/w zdarzenie spowodowało u niej stany lękowe oraz depresyjne i obecnie boi się podjąć jakąkolwiek pracę, nawet w Zakładach Pracy (...).

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., wniósł o oddalenie odwołania z uwagi brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, podtrzymując w całości argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji z dnia 02 kwietnia 2015 r. (k. 6).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona M. B. od 12 roku życia cierpi na padaczkę. Nadto od 2006 r. choruje na tężyczkę oraz zaburzenie adaptacyjne o obrazie zaburzeń lękowych z cechami fobii społecznej.

Z racji stwierdzonych schorzeń stale pozostaje pod kontrolą neurologiczną oraz psychiatryczną.

Od lipca 2010 r. ubezpieczona ma orzeczonego umiarkowany stopień niepełnosprawności.

W okresie od 24 września 2009 r. do 26 stycznia 2010 r. oraz od dnia 22 października 2012 r. do 03 stycznia 2013 r. była hospitalizowana na Oddziale I Dziennym Psychiatrycznym (...) Zespołu (...) we W., z rozpoznaniem mieszane zaburzenia lękowe, padaczka.

Dowód: - zaświadczenie lekarskie z dnia 17.02.2015 r., dokumentacja w aktach ZUS-u,

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 86

- opinia sądowo-lekarska biegłej sądowej specjalistki medycyny pracy E. O., k. 84-85,

- zeznania świadka A. K., k. 67,

- przesłuchanie ubezpieczonej M. B., k. 67.

Ubezpieczona M. B. w okresie od dnia 26 września 2012 r. do dnia 13 listopada 2012 r. była zatrudniona w firmie (...), na podstawie umowy o pracę na czas określony, na stanowisku pracownika porządkowego.

Firma (...) jest zakładem pracy chronionej.

Ubezpieczona została dopuszczona do pracy na w/w stanowisko przez lekarza medycyny pracy.

Do obowiązków ubezpieczonej na zajmowanym stanowisku należało wykonywanie prac porządkowych na terenie różnych firm.

W dniu 01 października 2012 r. ubezpieczona rozpoczęła pracę o godzinie 14:00 w firmie (...).

Tego dnia ubezpieczona wykonywała pracę wspólnie ze S. P..

Do jej obowiązków należały prace porządkowe w pomieszczeniach biurowych i socjalnych.

Początkowo praca przebiegała bez żadnych zakłóceń. Następnie, celem uzupełnienia środków czystości, ubezpieczona wraz ze S. P. udały się do pomieszczeń sanitarnych, do których wchodziło się przez halę produkcyjną.

Na hali produkcyjnej panowały niekorzystne warunki: wysoka temperatura, hałas wywołany odgłosem pracujących maszyn, drgania maszyn oraz intensywne jaskrawe światło.

Około 17:30 przechodząc przez halę produkcyjną ubezpieczona wraz ze S. P. udały się do pomieszczeń sanitarnych znajdujących się przy hali produkcyjnej.

Ubezpieczona weszła do toalety i wykladała papier toaletowy, natomiast S. P. została na hali produkcyjnej, gdzie uzupełniała podajniki do ręczników papierowych przy umywalkach.

Wychodząc z w/w pomieszczenia na halę produkcyjną, ubezpieczona, na skutek oddziaływania na nią powyżej wymienionych niekorzystnych warunków panujących na hali produkcyjnej, doznała napadu padaczkowego i upadła do przodu, uderzając twarzą o podłogę.

Na skutek zdarzenia ubezpieczona doznała złamania koron trzech zębów (prawa górna dwójka, prawa górna jedynka i lewa górna jedynka) oraz stłuczenia twarzy i rozcięcia wargi dolnej po stronie lewej.

W wyniku wypadku przy pracy ubezpieczona doznała w sumie 5% uszczerbku na zdrowiu.

W okresie od 25 października 2012 r. do 21 grudnia 2012 r. ubezpieczona poddawana była leczeniu stomatologiczno-protetycznemu.

W dniu 01 marca 2013 r. został sporządzony protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, w treści którego w pkt 7 stwierdzono, że w/w zdarzenie stanowi wypadek przy pracy.

Nadto w pkt 5 jako przyczyny wypadku ustalono zbieg niekorzystnych w danym momencie warunków panujących w hali produkcyjnej, przez którą przechodziła ubezpieczona, tj. temperatura otoczenia, szum i hałas pracujących maszyn oraz natężenie oświetlenia, co mogło wpłynąć niekorzystnie na stan psychofizyczny poszkodowanej.

W protokole powypadkowym nie stwierdzono nieprzestrzegania przez pracodawcę ani przez ubezpieczoną przepisów prawa pracy.

Dowód: - wyjaśnienia ubezpieczonej, dokumentacja w aktach ZUS-u,

- wyjaśnienia świadka zdarzenia - S. P., dokumentacja w aktach ZUS-u,

- karta konsultacyjna z leczenia szpitalnego, dokumentacja w aktach ZUS-u,

- zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 17.02.2015 r., dokumentacja w aktach ZUS-u,

- informacja z porady specjalistycznej, dokumentacja w aktach ZUS-u, oraz k. 93,

- karta informacyjna z dnia 03.01.2013 r., k. 95,

- karta informacyjna z leczenia szpitalnego z dnia 30.01.2016 r., k. 96-97,
- wywiad chorobowy z dnia 03.06.2016 r., k. 98
- protokół nr (...) dokumentacja w aktach ZUS-u,
- faktury VAT za leczenie dentystyczne, k. 87-92,
- zeznania świadka S. P., k. 66,
- zeznania świadka A. D., k. 66,
- zeznania świadka A. K., k. 67,
- opinia sądowno-lekarska biegłej sądowej specjalisty z zakresu medycyny pracy E. O., k. 84-85,
- przesłuchanie ubezpieczonej M. B., k. 67.

W dniu 26 lutego 2015 r. ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Decyzją z dnia 02 kwietnia 2015 r. znak (...) -SER-1-O.- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 3 pkt 6 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322) odmówił ubezpieczonej M. B. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 01 października 2012 r.

Dowód: - wniosek o jednorazowe odszkodowanie, dokumentacja w aktach ZUS-u,

- decyzja z dnia 02 kwietnia 2015 r., dokumentacja w aktach ZUS-u.

W okresie od dnia 17 stycznia 2016 r. do dnia 31 stycznia 2016 r. ubezpieczona przebywała na turnusie rehabilitacyjnym.

Dowód: - wniosek o skierowanie na turnus rehabilitacyjny, k. 102,

- karta informacyjna z pobytu na turnusie rehabilitacyjnym, k. 101,
- umowa zgłoszenia na turnus rehabilitacyjny, k. 100,
- faktura VAT nr (...): k.99.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu.

W niniejszym postępowaniu ubezpieczona wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 02 kwietnia 2015 r. znak (...) -SER-1-O.- (...), odmawiającej ubezpieczonej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 01 października 2012 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., domagał się natomiast oddalenia odwołania z uwagi brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia, podnosząc, iż zdarzenie z dnia 01 października 2012 r. nie było spowodowane przyczyną zewnętrzną.

Wobec takiego stanowiska stron, celem niniejszego postępowania było ustalenie czy zdarzenie z dnia 01 października 2012 r. stanowiło wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu

społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz w przypadku uznania w/w zdarzenia za wypadek przy pracy - ustalenie wysokości jednorazowego odszkodowania należnego ubezpieczonej.

Kwestię sporną stanowiła okoliczność czy w/w zdarzenie zostało spowodowane przyczyną zewnętrzną.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się w szczególności na zebranej w sprawie dokumentacji, tj. na zaświadczeniu lekarskim z dnia 17.02.2015 r., orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności, wyjaśnieniach ubezpieczonej, wyjaśnieniach świadka zdarzenia - S. P., karcie konsultacyjnej z leczenia szpitalnego, zaświadczeniu o stanie zdrowia z dnia 17.02.2015 r., informacji z porady specjalistycznej, karcie informacyjnej z dnia 03.01.2013 r., karcie informacyjnej z leczenia szpitalnego z dnia 30.01.2016 r., wywiadzie chorobowym z dnia 03.06.2016 r., protokole nr (...) - fakturze VAT za leczenie dentystyczne, wniosku o jednorazowe odszkodowanie, decyzji z dnia 02 kwietnia 2015 r., wniosku o skierowanie na turnus rehabilitacyjny, karcie informacyjnej z pobytu na turnusie rehabilitacyjnym, umowie zgłoszenia na turnus rehabilitacyjny, fakturze VAT nr (...), albowiem żadna ze stron w toku procesu nie podważała ich wiarygodności oraz autentyczności.

Nadto Sąd oparł się na zeznaniach świadków: S. P. (pracowała wraz z ubezpieczoną), A. D. (członek komisji powypadkowej) oraz A. K. (specjalista ds. BHP), które były spójne, logiczne i rzeczowe, a przez to stanowiące w pełni wiarygodny dowód w sprawie. Zauważyć należy, iż zeznania w/w świadków miały istotne znaczenie w sprawie, a to wobec tego, że zawierały szereg istotnych informacji dotyczących warunków panujących na hali produkcyjnej. Zauważyć należy, że w/w osoby spójnie i konsekwentnie wskazywały, że na hali produkcyjnej panowały specyficzne warunki, tj. panował hałas, odczuwalne były drgania maszyn i było jaskrawe oświetlenie.

Wobec powyższego Sąd dał wiarę wyjaśnieniom ubezpieczonej M. B., które w całości korespondowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że ustawową definicję wypadku przy pracy zawiera art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych /Dz.U. 2002 nr 199 poz. 1673/. Zgodnie z w/w artykułem za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Powyższe oznacza, że elementami koniecznymi dla uznania zdarzenia za wypadek przy pracy są: nagłość zdarzenia, wywołanie zdarzenia przyczyną zewnętrzną, skutek powodujący uraz lub śmierć oraz pozostawanie w związku z wykonywaną pracą.

Nagłość charakteryzuje się czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym, oraz raptownym. Powyższa cecha musi dotyczyć samego zdarzenia, a nie skutku pod postacią urazu lub śmierci.

Nadto związek pomiędzy wypadkiem a pracą sprowadza się do związku czasowego (tj. zdarzenie będące przyczyną wypadku nastąpiło w czasie pracy - nie tylko w czasie efektywnego świadczenia pracy, ale również w czasie pozostawania do dyspozycji pracodawcy) lub miejscowego (tj. zdarzenie będące przyczyną wypadku nastąpiło w miejscu wykonywania pracy lub w miejscu zakreślonym strefą zagrożenia stwarzanego przez pracę) - vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2014 r. I PK 275/13 LEX nr 1477424.

Najwięcej problemów interpretacyjnych budzi sformułowanie „przyczyna zewnętrzna”. Na wstępie rozważań dotyczących kwestii przyczyny zewnętrznej Sąd pragnie podkreślić, iż całkowicie podziela pogląd wyrażony w

postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2012 r., II UK 298/11, a mianowicie, że „kwalifikacja zdarzenia jako wypadku przy pracy jest rezultatem oceny materiału dowodowego i ustaleń faktycznych w każdej konkretnej sprawie”.

Zatem, Sąd zobligowany jest dogłębnie przeanalizować wszystkie okoliczności towarzyszące sprawie i dokonać ich oceny według własnego przekonania, co oznacza, że zakwalifikowanie związanego z pracą zdarzenia raz jako spowodowanego przyczyną zewnętrzną (rozumianą jako współprzyczyna wystąpienia zdarzenia w zbiegu z przyczyną wewnętrzną - schorzeniem samoistnym), innym razem jako pozbawionego tej cechy, nie dowodzi rozbieżności w orzecznictwie, a jedynie wynika z faktu, iż Sąd wydaje wyrok na podstawie zindywidualizowanych stanów faktycznych, między którymi w żadnym wypadku nie można stawiać znaku równości.

Przechodząc kolejno do próby definicji w/w przyczyny zauważyć należy, że jako przyczynę zewnętrzną wypadku przy pracy należy rozumieć każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny – w istniejących warunkach – do wywołania szkodliwych skutków.

Niemniej jednak aktualne orzecznictwo skłania się do dopuszczalności uznania za wypadek przy pracy zdarzenia wywołanego przyczyną o mieszanym charakterze, tj. zbiegu przyczyny zewnętrznej z przyczyną wewnętrzną (Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 5 marca 2014 r., I ACa 92/14, LEX nr 1790012).

Sąd Najwyższy wielokrotnie w orzecznictwie zwracał uwagę, że uszkodzenie ciała - w sytuacji, gdy nastąpiło na tle stwierdzonych u pracownika schorzeń samoistnych - nie wyłącza samo przez się możliwości uznania zdarzenia za wypadek przy pracy, jeżeli w stanie faktycznym ujawniłyby się przyczyny o charakterze zewnętrznym, z którymi określony skutek pozostaje w związku (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 1978 r., III URN 26/78, OSNCP 1979 nr 6, poz. 128, NP 1981 nr 3, s. 155, z głosem J. Zycha;).

Do uznania zdarzenia za wypadek przy pracy w razie zbiegu przyczyny zewnętrznej z przyczyną wewnętrzną wystarczy więc wykluczenie, że bez tego czynnika zewnętrznego nie doszłoby do skutku w postaci uszczerbku na zdrowiu (wyrok z dnia 4 maja 1984 r., II PRN 6/84, Służba (...) 1985 nr 1, s. 28).

Ponadto Sąd Najwyższy szczególnie podkreśla stanowisko, że nawet, gdy źródłem nagłego zdarzenia była choroba, to należy uwzględnić przyczynę dodatkową, zewnętrzną, pochodzącą ze sfery zagrożenia pracą i przyjąć, że ta właśnie przyczyna spowodowała uraz. I tak Sąd Najwyższy uznaje, że uraz doznany w wyniku nagłego zdarzenia spowodowanego epileptyczną utratą świadomości w miejscu pracy może być poczytany za spowodowany przyczyną zewnętrzną, jeżeli warunki pracy wywarły wpływ na jego rozmiar, przykładowo w sytuacji, gdy podczas upadku z powodu utraty przytomności pracownik stracił rękę urwaną przez maszynę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2007 r., I UK 205/07, OSNP 2008 nr 23-24, poz. 361).

Według tej reguły uznaje się za wypadek przy pracy upadek pracownika na skutek utraty przytomności wynikającej ze skłonności do omdleń, gdy doznanie urazu następuje wskutek uderzenia o twarde podłoże lub upadku z wysokości (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 25 stycznia 1977 r., III PRN 47/76, (...) 1977 nr 1, s. 44 oraz z dnia 14 września 1977 r., III PRN 30/77, Służba (...) 1978 nr 2, s. 34).

W ocenie Sądu Najwyższego bowiem w takich przypadkach przyczyną sprawczą doznanych uszkodzeń ciała pracownika jest nie tylko sam atak choroby powodujący utratę przytomności, lecz czynnik zewnętrzny, którego wystąpienie powoduje uraz.

Odnosząc powyższe uwagi do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, iż nie może budzić żadnych wątpliwości fakt, że zdarzenie z dnia 01 października 2012 r., na skutek którego ubezpieczona doznała złamania koron trzech zębów oraz stłuczenia twarzy i rozcięcia wargi dolnej po stronie lewej, pozostawało zarówno w miejscowym jak i czasowym związku z pracą. Doszło bowiem do niego w miejscu wykonywania przez ubezpieczoną normalnych obowiązków pracowniczych oraz w czasie, gdy obowiązki te wykonywała. Co istotne, w/w okoliczność nie była przez organ rentowy kwestionowana.

Nadto okolicznością bezsporną w sprawie było to, że ubezpieczona od 12 roku życia cierpi na padaczkę, a nadto od lipca 2010 r. ma orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Dodatkowo zaznaczyć należy, że ubezpieczona została dopuszczona do pracy na stanowisku pracownika porządkowego przez lekarza medycyny pracy, w firmie (...), która jest zakładem pracy chronionej.

Niemniej jednak Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności na podstawie zeznań świadków - S. P., A. D. oraz A. K., ustalił, że wypadek z dnia 01 października 2012 r. został spowodowany przyczyną zewnętrzną tj. nadmiernym hałasem, oświetleniem oraz drganiem maszyn, które wywołały u ubezpieczonej M. B. atak padaczki.

Do powyższych wniosków Sąd doszedł mając na uwadze przede wszystkim fakt, iż ubezpieczona do momentu udania się na halę produkcyjną sprawnie i bez żadnych zakłóceń wykonywała swoje obowiązki pracownicze. Taki stan rzeczy trwał nieprzerwanie do godziny 17:30, tj., aż do momentu udania się przez ubezpieczoną na halę produkcyjną. W/w okoliczność została potwierdzona przez świadka S. P., która wyraźnie wskazywała, że „Zaczęliśmy pracę o 14:00, a do wypadku doszło o 17:30(...) Ubezpieczona poszła do toalety przez halę produkcyjną, żeby tam uzupełnić papier toaletowy i mydło(...) Jak wracała już z toalet i przechodziła przez halę produkcyjną to usłyszałam huk i zobaczyłam, że ubezpieczona leży twarzą do posadzki(...) Nie mówiła, że źle się czuje w tym dniu”.

W tym miejscu szczególnie podkreślić należy, iż na hali produkcyjnej panowały szczególnie uciążliwe warunki. W/w okoliczność potwierdzili wszyscy przesłuchani w sprawie świadkowie. Świadek S. P. wskazała bowiem, że: „Na hali pracowały maszyny, były to tokarki, natężenie świetlne było takie jak na hali produkcyjnej”, świadek A. D. natomiast, że: „Ubezpieczona, aby uzupełnić środki czystości w toaletach musiała przejść przez halę produkcyjną, na której panują specyficzne warunki: hałas, jaskrawe światło” oraz świadek A. K. podając, że: „Na hali panowały specyficzne warunki pracy: hałas, drgania maszyn, jaskrawe oświetlenie”.

W tym miejscu zaznaczyć należy, iż faktem notoryjnym jest to, że niektóre czynniki środowiskowe mogą wywołać napad padaczkowy. Do takich czynników należy m.in. jaskrawe, intensywne światło.

Zatem, nie sposób jest uznać, że to wyłącznie przyczyna tkwiąca w organizmie ubezpieczonej, wywołała uraz, gdyż niewątpliwie czynniki panujące na hali produkcyjnej miały bezpośredni wpływ na jej organizm i przyczyniły się do powstania napadu padaczkowego.

Dodatkowo szczególnie podkreślić należy okoliczność, iż również warunki panujące na hali produkcyjnej miały nieodzowny wpływ na rozmiar doznanego przez ubezpieczoną urazu, a to wobec tego, że uraz powstał na skutek upadku ubezpieczonej na twarde podłoże.

Powyższe w ocenie Sądu prowadzi do wniosku, że choroba tkwiąca wewnątrz organizmu ubezpieczonej – padaczka, nie stanowi wyłącznej przyczyny wypadku z dnia 01 października 2012 r., albowiem współprzyczynę stanowią warunki panujące na hali produkcyjnej.

Zdaniem Sądu zatem, wystąpił ciąg przyczynowo-skutkowy, pomiędzy wystąpieniem u ubezpieczonej napadu padaczkowego a warunkami panującymi na hali produkcyjnej.

W tej sytuacji Sąd uznał, że zdarzenie z dnia 01 października 2012 r. należało uznać za wypadek przy pracy, bowiem zdarzenie to wypełnia przesłanki zawarte w art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy u chorób zawodowych.

Sąd podzielił bowiem aktualne stanowisko judykatury, zgodnie z którym przy stwierdzeniu istnienia dodatkowej i współistniejącej przyczyny pochodzącej z zewnątrz, zdarzeniu nie można odmówić znamion wypadku przy pracy.

W konsekwencji powyższego należało ustalić wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej.

Zauważyć bowiem należy, iż zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieconemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Zatem, celem ustalenia rodzaju obrażeń, jakich ubezpieczona doznała w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 01 października 2012 r. oraz wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu doznanego na skutek wypadku przy pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty medycyny pracy.

Biegła sądowa w opinii sądowej z dnia 28 czerwca 2016 r. rozpoznała u ubezpieczonej stan po urazie twarzoczaszki oraz złamaniu zębów, padaczkę miokloniczną, oczopląs, tężyczkę oraz zaburzenia lękowe. Następnie biegła sądowa podała, że na podstawie dokumentacji medycznej zawartej w aktach sądowych i okazanej biegłej przez badaną, ustaliła, iż w dniu 01 października 2012 r., w czasie pracy wskutek upadku na podłogę (w czasie napadu padaczkowego) ubezpieczona doznała: złamania koron trzech zębów (prawa górna dwójka, prawa górna jedynka i lewa górna jedynka) oraz stłuczenia twarzy i rozcięcia wargi dolnej po stronie lewej.

Kolejno wskazała, że procentowy uszczerbek na zdrowiu został ustalony w oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 i załącznika do w/w Rozporządzenia i wynosi 3% (pkt 21a) oraz 2% (pkt 19a), czyli w sumie 5%. Biegła sądowa podała, że orzeczony uszczerbek na zdrowiu wynika ze stanu przedmiotowego ubezpieczonej. Dodatkowo biegła zaznaczyła, że zaburzenia lękowe o miernym nasileniu u ubezpieczonej występują od wielu lat. Udokumentowane są od dnia 24 września 2009 r. kiedy to ubezpieczona w okresie od 24 września 2009 r. do 26 stycznia 2010 r. była hospitalizowana na Oddziale I Dziennym Psychiatrycznym (...) Zespołu (...) we W. z rozpoznaniem „mieszane zaburzenia lękowe, padaczka”. Wobec czego nie są one następstwem wypadku przy pracy z dnia 01.10.2012r.

W ocenie Sądu sporządzona w sprawie opinia biegłej sądowej jest rzetelna, jasna i spójna. Została opracowana zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego oraz daje odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego sądowego.

Co istotne, żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłej sądowej.

Warto w tym miejscu również przytoczyć orzeczenie Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż: „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Zatem, Sąd ustalił wartość jednorazowego odszkodowania tytułem wypadku przy pracy, który miał miejsce w dniu 01 października 2012 r. mając na uwadze ustalony przez biegłą sądową procentowy uszczerbek na zdrowiu – w wysokości 5% oraz na podstawie obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26.02.2016r. w sprawie kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. 2016r., poz.206), zgodnie z którym kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1–4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, wynoszą 780 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Wobec tego, należne ubezpieczonej jednorazowe odszkodowanie wynosi 3.900,00 zł (780 zł x 5% = 3.900,00 zł).

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku, tj. na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonej M. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 01 października 2012 r. w wysokości 5% w kwocie 3.900,00 zł.

W pkt II-gim sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonej z urzędu, mając na uwadze treść § 12 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (przed nowelizacjami obowiązującymi od dnia 01.08.2015r. i następnie od dnia 01.01.2016r., gdyż odwołanie wpłynęło w dniu 04.05.2016r.). Koszty te wynoszą 60 zł plus 23% podatku VAT (13,80 zł), razem: 73,80 zł.

W pkt III-cim sentencji wyroku Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż zarówno ubezpieczona jak i organ rentowy zwolnieni są od obowiązku ich poniesienia – z mocy art. 94 i art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.